

BEROEPSBELANGEN.

HET VOORDEEL DER ONBEVOEGDHEID. — BERNARD SHAW heeft te Londen, nog wel voor een geneeskundige vergadering (the Abernethia Society of St. Thomas' Hospital) een rede gehouden over: „The advantages of being unregistered”. Hij zeide, dat de benoeming van den beenzetter PARKER tot Knight een klap op het geneeskundig prestige was geweest. De faculteit beschouwt zulke menschen als onwetend, maar ongelukkiglijk genezen zij betrekkelijk evenveel menschen als de bevoegden. (Hoe weet SHAW dat?). Het publiek voelt zich tot de onbevoegden aangetrokken, en dat komt door de bekrompenheid van den General Medical Council. Het is verkeerd, dat deze geheel uit geneeskundigen bestaat en dat de gemeenschap, voor welke de artsen werken, geen gelegenheid heeft, zich te uiten over geneeskundige organisatie en gedragingen. De Raad moest grootendeels uit ontwikkelde leeken bestaan, met artsen als bijzitters. Zulk een lichaam zou noodige hervormingen kunnen brengen in de opleiding tot en de uitoefening van het beroep. Het is onzinnig, dat een groep menschen, hetzij dokters of flesschenwasschers, tot iemand kunnen zeggen: je wordt niet in ons beroep toegelaten. Daarover moet het publiek te zeggen hebben. Dan de opleiding. Die moest worden verlengd, maar daarentegen konden verschillende overbodige vakken worden geschrapt. De student moet niet worden volgestampt met wetenschap. Geneeskunde is geen wetenschappelijk beroep. Door deze wetenschap komt het, dat alle vraagstukken door den chirurg als mechanische, door den internist als scheikundige vraagstukken worden beschouwd. Maar de studenten moesten Zweedsche massage en osteopathie leeren..... (*Journ. Am. med. Ass.* 12 Aug.).

Ja, het is wèl een voordeel om onbevoegd te zijn. Zou in dezelfde geneeskundige vergadering een arts een tiende gedeelte hebben mogen verkondigen van deze hoeveelheid brutalen onzin? Alleen uit vrees van voor eenzijdig te worden uitgemaakt is men tegenwoordig al te toegevend voor aanmatigende leeken. En menschen als BERNARD SHAW worden nog eens extra geveid. Ook het artsenpubliek, schijnt het, „voelt zich tot onbevoegden aangetrokken”.

HET LOON DER BESCHEIDENHEID. — Een dokter schrijft aan de *Berl. Aerzte-Correspondenz*, dat hij een rijken, „valutastarken” buitenlander naar een der bekwaamste keelartsen van Berlijn had verwezen, en dat de lijder hem naderhand betuigde, dat hij zich niet kon voorstellen, bij een bekwaam specialist te zijn geweest, omdat hij slechts 1000 mark voor de consultatie had gerekend. De dokter was genoodzaakt hem een anderen keelarts aan te wijzen, die zich met goed gevolg aan het voorbeeld van zijn collega heeft gespiegeld.

„GODSPENNING” VOOR DEN VERLOSKUNDIGE. — Een Engelsche arts heeft met goed gevolg een geding gevoerd tegen een man, wiens vrouw hij had aangenomen te verlossen, doch die een anderen arts voor de bevalling had laten komen. Hij verlangde nu 2 guineas „retaining fee”. De rechter was van oordeel, dat hem dit toekwam. *The Lancet* vindt dat zeer billijk. De arts, die zich voor een verlossing beschikbaar stelt, is gedurende den tijd van afwachten zeer beperkt in zijn vrijheid van beweging, zoowel wat ontspanning betreft als met het oog op beroepsbezigheden buiten zijn woonplaats. Daarom komt hem vergoeding toe voor het feit alleen, dat hij zich ter beschikking houdt. Dit zal alles wel zoo zijn, maar toch..... Een dokter is niet iedereen.

„EEN NAGEMAAKTE PLAATSVERVANGER”. — Een onbevoegde heeft in Engeland een week lang de praktijk waargenomen voor een dokter. Hij kreeg daarvoor 9 guineas en „alles vrij”. Hij heeft ook verschillende zaken opgelicht voor een microscoop en allerlei instrumenten, voorgevende „patholoog” te zijn.